mad ühhe kaljo auko peito, ja ollid seäl paigal kunni ô jälle peäle tulli ja neid waenlase taggaaiamisse eest warjas. Kolm ööd ollid mehhed seddawisi pöggenemas; teine hobbone wässis ärra, siis mollemad istusid teise selga; ja kui segi langes, siis piddiwad jalla pöggenema. Te olli wägga mäggine ja kaljune, ja nenda kolle, et seält Ma innimessed päwa aialgi waewaga läbbipeäsewad. Jubba waesed hakkasid ka ärrawässima ja toidus löppes käest otsa; sest se nattoke leib, mis nemmad pöggenedes ollid jure wötnud, olli pea ärrasödud. Agga Jummal olli nendega ja kinnitas neid, ja teggi nende waewale otsa. Sest neljandamal ööl kuulsid nemmad wenne wäe wahhisoldatide hüüdmist, mis sel korral Tsiltiri järwe kalda peäl leris seisis. Seddawisi said siis need 2 kassakat jälle omma söawäe jure taggasi, ja wäe peälik, kelle ette neid widi, kitis neid wägga ja kinkis neile ridid, hobbosid ja rahha. Nenda ka sel korral töeks sai, mis üks wenne-kele wanna sanna ütleb: Wahwa meest Jummal isse juhhatab!

4. Kui mullo 23 Jani ku päwal wenne wäggi Karsi linna tormades ärrawoitis, anti Eriwanski rüggimentile käsko ühhe kindla allewi peäle hakkada ja sedda ärrawötta. Siis üks soldat, selle rüggimendi küttidest, jooksis keikide eli, joudis üksi waenlase walli liggidale ja olli essimenne walli peäle kargama. Jubba mees sirrutas kät wälja waenlase lippo pole, kui üks püssi-lood tedda rinnusse oskas, ja temma senna mahha langes. Kui nüüd temma seltsi mehhed temmast möda ruttasid, siis hüdis weel hinge wakudes: Jummalaga wennad! Wötke lin ärra! ja heitis siis hinge. —

5. Ahalkalaki linna kurnisoni wäggi panni wahwaste meie wasto, egga tahtnud linna mitte käest ärraanda. Mullo Janipäwa öse seäti siis temma wasto üks patteri ehk kants, ja sured tükkid peäle. Kui neist monni hoop sai lastud sanud, siis linna tükkide lasteminne waikis pea ärra ja Turgid puggesid keldridesse warjule. Meie poolt lasti siis weel pombi kulidega linna peäle; ja kui need linna sees löhki aiasid, siis juhtus et monni tük jälle